

ת"פ 28346/05/18 - ידידיה שליסל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28346-05-18 מדינת ישראל נ' שליסל

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המבקש:
ידידיה שליסל
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתבה אישום בטענה של הגנה מן הצדק לפיסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית, על פי כתב האישום הנאשם פגש קטינים שנאסר עליו לפגוש במסגרת הוראה שנקבעה בצו אלוף.

3. לטענת ב"כ הנאשם נפל פגם בכתב האישום שעה שהבסיס לכתב האישום הוא צו שהוצא כנגד הנאשם. אולם הצו הוצא בניגוד לעקרונות המנהליים, ובניגוד לפרקטיקה מקובלת. הצו הוצא ללא שנערך שימוע לנאשם, טרם הוצאת צו האלוף. משלא ניתנה לנאשם זכות השימוע, עובר להוצאת הצו הרי שלא ניתן לומר שההוראה החוקית ניתנה כשורה. בנסיבות האמורות יש לבטל את כתב האישום בטענה של הגנה מן הצדק. ב"כ הנאשם תמך עמדתו בפסיקה וביקש לבטל את כתב האישום.
4. התביעה מנגד ביקשה לדחות את טענות המבקש, כאשר היא טוענת כי על המבקש היה לתקוף את אי חוקיות הצו תקיפה ישירה ולא עקיפה, כפי שהוא עושה בבקשה זו. ב"כ התביעה תמכה טענותיה בפסיקה. בנוסף טענה ב"כ התביעה לעניין כי לא קיימת הוראת חוק לפיה קיימת זכות שימועבטרם הוצאת צויהמנהליים. זכות זו צריכה להיבחן לגופו של צו. מכלל הדברים ביקשה המשיבה לדחות את טענות המבקש על הסף.
5. הדוקטרינה השלטת בטענה של הגנה מן הצדק המתבססת על פגם בהליך המשפטי היא דוקטרינת הפסלות היחסית. לעניין זה ראו ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ [פורסם בנבו] (31.3.2005). "ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר", ולשם כך נקבע בפסיקה מבחן בעל שלושה שלבים, אשר במסגרתו יש לבחון את עוצמת הפגמים שנפלו בהליך נגד הנאשם; את השאלה האם קיומו של ההליך פוגע באופן חריף בתחושת הצדק וההגיונות; וכן את האפשרות לרפא את הפגמים באמצעי מתון יותר מאשר ביטולו של כתב האישום. מאז הלכה זו ניתנו מספר רב של פסקי דין ברוח ההלכה הנוהגת (ראו לדוגמא רעפ 2730/15 אריק מימון נ' מדינת ישראל (29.04.15), רעפ 5916/18 חאלד אבו חיארה נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים (27.08.18), רעפ 6297/18 מאהר אערג' נ' מדינת ישראל (15.04.19)).
6. במסגרת בקשה זו בית המשפט לא נחשף לחומר הראיות וודאי שהוא אינו יכול לעמוד את מהות ועוצמת הפגם בהליך המנהלי. כמו לדוגמא מועד הוצאת הצו ופעולות המבקש מאז הוצאת הצו, ראיות לעניין נסיבות הוצאת הצו. שאלות כאלו ואחרות ובכלל זה התנהלות הנאשם לאחר הוצאת הצו יכולים להיות מובאים בשלב שמיעת הראיות ואין מקום בשלב זה של הדיון להוראות על ביטול כתב האישום, שהוא סעד המסיים את ההליך. לאחר שמיעת הראיות בית המשפט יוכל לבחון טענות לגבי הפגם ומידת הפגם וההשלכות שיש לפגם זה במידה והוא קיים על הכרעת הדין.
7. סוף דבר הבקשה נדחית, הנאשם ישיב לכתב האישום במועד הנדחה. מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, י"ט ניסן תשע"ט, 24 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.